

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-10610

20. februar 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 24. januar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. [109] (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Folketingets Miljøudvalget.

Spørgsmål nr. 109 (alm. del)

Vil ministeren oplyse, hvad de norske erfaringer er i forhold til udledning af næringsstoffer og udslip af fisk, og hvordan er grænserne herfor i Norge sammenlignet med Danmark?

Svar

Havbrugsproduktionen i Norge og Danmark er på flere punkter ikke sammenlignelig. Det skyldes primært, at der i Norge opdrættes atlantehavslaks i dybe fjorde med stor vandudskiftning, hvorimod vi i Danmark primært opdrætter regnbueørred (stillehavsørred) i lavvandede fjorde og kystområder.

Ved godkendelse af etablering af havbrug i Danmark, sker der en konkret vurdering af påvirkningen på miljøet, i forhold til det konkrete anlæg. Ligesom der udarbejdes en VVM redegørelse og en miljøgodkendelse i forbindelse med etablering af havbrug, som tager udgangspunkt i den konkrete ansøgning og placering.

I Norge anvendes et mere generelt system (MOM – madfiskeanlæg overvågning og modellering), der baserer analyser på en række mere faste, generelle forudsætninger. Miljøstyrelsen er ikke bekendt med hvilke grænser, de norske myndigheder opererer med, i de konkrete godkendelser i relation til næringsstofudledning fra havbrug. Miljøstyrelsen vurderer umiddelbart, at det danske opdræt udleder mindre næringsstof pr. produceret fisk end Norge, da foderkonversationsraten er mindre for regnbueørred end laks (regnbueørreder udnytter foderet bedre end laks) samtidigt med, at sæsonen for produktionen er kortere i Danmark end i Norge.

I relation til problematikken omkring faunaforurening med undslupne fisk fra havbrug, udgør undslupne atlantehavslaks fra norske havbrug et stort problem, idet de parrer sig med de vilde bestande af atlantehavslaks og dermed sker der en genetisk forurening af bestandene. Samtidig smitter opdrætslaksene de vilde laks med parasitter (lakselus), som har stor negativ effekt. I Danmark sker der ikke denne genetiske forurening. I danske havbrug opdrættes andre ørreder end dem, der findes naturligt i det marine miljø, og der er derfor tale om forskellige arter af

ørreder, som ikke kan parre sig. Lakselus er heller ikke et problem, idet en lang række parametre ikke er til stede, for at en sådan opblomstring af parasitter kan ske i danske farvande. Der er dog en løbende opmærksomhed på de norske og andre landes erfaringer, som tages med i arbejdet omkring zoneplanlægning for havbrug.

Kirsten Brosbøl

/

Lars Hindkjær